

Dorul românei

Vasile Alecsandri

De-ar vrea bunul Dumnezeu
Să-mi asculte dorul meu!
De-aş avea un copilăş,
Dragul mamei îngerăş!

Cât e ziuă, cât e noapte,
I-aş şopti cu blânde şoapte.
Cât e noapte, cât e zi,
Tot la sânu-mi l-aş păzi!

L-aş păzi, l-aş dezmierda,
Mii de sărutări i-aş da,
Şi i-aş zice încetişor:
Nani, nani, puşor!

De-ar fi cerul cu printă
Să-mplinească a mea dorinţă!
De mi-ar da un băieţel,
Dragul mamei voinicel!

N-ar fi prunc mai fericit
Şi pe lume mai iubit!
Alt copil n-ar fi ca el,
Mititel şi frumuşel!

Obrăjelu-i ca de spume
N-ar avea seamăn pe lume!
N-ar fi ochii nimănui
Dulci ca ochişorii lui!

Iar eu, mândră măicuţă,
Pe-ai săi ochi, pe-a sa guriţă
Neîncetat l-aş săruta,
Săruta şi i-aş cânta.

Şi i-aş face-o descântare
Să ajungă-un viteaz mare,
Un viteaz ce-ar străluci,
Cum n-au fost, nici n-ar mai fi!

Şi l-aş pune să se culce
Pe-al meu sân, legănat dulce,
Şi i-aş zice-ncetişor:

POEZII ONLINE

Nani, nani, pușor!